

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra DIGTE FRA PARIS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 326. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg02-shoot-idm139929963007648/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og dog — hvert Ord er galt. Min Kærlighed er jævn
som Hverdagsdøgnet i dets bramfri Færden.

Jeg elsker dig, fordi
du er — den, som du er, . . . i hele Verden.

* * *

Venus fra Milo, jeg gik fra dig,
og atter laa Salene trange,
men hver Gang jeg vendte mig, stod du dér
for Enden af alle Gange.

Var Louvre lukket, kom jeg for sent,
jeg stod i Gaarden derude
og saa dig knejse gudinderent
bagved den støvede Rude.

Og den, jeg elsker, jeg fandt hos dig,
du dryppende Regndags Minde,
— Venus fra Milo, aa tilgiv mig,
. . . jeg kunde kun *hende* finde!

FLORENZ

I

Nu synker Solen bag violblaa Banker,
og Arnofloden som en Guldstrøm flammer
imellem Dalens grønne Vinjerammer,
hvor Skyggerne til Nat sig dunkelt sanker.